

Barbara Misiurewicz

Urodzona w 1956 r. Była dziennikarką, drukarzem oraz kolporterką pism podziemnych – „Biuletynu Wojennego” (1983–1988) i „Solidarności – Poznań” (1986–1990) oraz współpracowniczką TZR Wielkopolska (we wrześniu 1988 r. kurierka do Francji). Zajmowała się także kolportażem wydawnictw podziemnych m.in. w Warszawie i Pile („Tygodnik Mazowsze”, „Zeszyty Lekarskie”, londyński „Puls”). W dniu 14 grudnia 1981 r. rozrzuciła własnoręcznie zrobione ulotki przy Pomniku Ofiar Czerwca 1956 w Poznaniu, a kilka dni później złożyła z Lucją Salik-Pohl pod pomnikiem szarfę upamiętniającą ofiary pacyfikacji KWK „Wujek”. Aktywnie uczestniczyła w manifestacjach 1 i 3 maja, 31 sierpnia oraz 10 listopada 1982 r. Była zatrzymywana i przesłuchiwana przez SB, a także wielokrotnie bita przez ZOMO, w wyniku czego doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu. W latach 1982–1989 organizowała wiele akcji ulotkowych, m.in. zrzut 2500 ulotek z dachu Teatru Nowego w Poznaniu w czerwcu 1984 r. Dnia 4 października 1985 r. była współorganizatorką i lektorką audycji Radia „S” nadanej przez megafon w trakcie inauguracji roku akademickiego AM w Poznaniu. W maju 1988 r. jako dziennikarka prasy podziemnej uczestniczyła w strajku w Hucie im. Lenina w Nowej Hucie oraz w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. Natomiast w 1989 r. jako akredytowana dziennikarka pism podziemnych była świadkiem obrad Okrągłego Stołu. W mieszkaniu przechowywała wydawnictwa („Biuletyn Wojenny”) oraz sprzęt poligraficzny. Była rozpracowywana operacyjnie przez Wydział III WUSW w Poznaniu w ramach SOR „Ulcus” (1988–1989).